

UNCIÓ DELS MALALTS

Diumenge passat varem celebrar el sagrament de la Unció dels mallats. Trenta una persones varen rebre aquest sagrament de vida, acompanyats de la comunitat cristiana de Sant Martí del Clot,

BATEIG

Dissabte 23 de maig serà batejat Joel Gordillo Faus

DESPATX PARROQUIAL

DIJOUS

De 17 a 19 h

EUCARISTIES

DE DILLUNS A DISSABTE

19 h

DIUMENGES

10, 11, 12.30 h

CORPUS 2026

Enguany farem per la festa de Corpus, l'**ou com balla** (des del dijous 4 de juny) i la **catifa de flors** (dissabte 6 i diumenge 7 de juny).

Per poder fer aquest objectiu ens calen voluntaris, sobretot per la realització de la catifa, el divendres 5 i dissabte 6 de juny.

Parròquia
Sant Martí
del Clot

Ascensió del Senyor
17 de maig de 2026 · Núm. 69

SOM-HI!

Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.

Avui celebrem la festa de l'Ascensió del Senyor. Avui la mirada és al cel, contemplant aquest Jesús que entra a la casa del Pare. La mirada fixa envers Ell. Però Jesús abans de pujar al cel, ens diu que Ell serà sempre amb nosaltres. La festa d'avui és una festa de tocar de peus a terra, no es tracta d'alçar la mirada vers Déu, sinó de girar els nostres ulls envers la gent que conviu amb nosaltres. La nostra missió en aquest món, és esdevenir testimonis de l'alegria pasqual. La nostra mirada ha d'incloure tot ésser humà, des dels més petits fins els més grans, des dels més febles i malalts, des de la gent del carrer fins els nostres veïns.

Tothom té necessitat de l'amor de Déu, de la seva presència; i nosaltres, seguidors del Crist i amb la força de l'Esperit Sant, tenim la missió de portar aquest compromís de Déu arreu del món. El nostre testimoni ns porta a anunciar l'alegria i la joia de la nostra fe, i donar esperança en un món millor.

Mn. Jordi Carreter i Cambra

EL CRIST TOTAL

No pot existir una religió individualista,
ni una moral individual.

Com a cristians, creiem que no estem sols.
Som solidaris amb Jesucrist i amb tots els homes.

Som cèl·lules del Cos de Crist.

Tots junts i el Crist formem un sol organisme: el Crist Total.
Senyor Jesús, ens adrecem a Tu, no com a un horitzó
llunyà.

Tu ets a prop.

Ets l'ànima de la nostra ànima, la intimitat de la nostra
intimitat.

Sempre estem amb Tu. Som carn de la teva carn.
Som el teu Cos. Per això, no podem parlar de solitud.
No existeix la solitud per a la nostra fe: només el teu silenci.

Som sempre un gran organisme vivent que irradia de Tu.

Caldria que la nostra vida s'ofegués de presència humana.
Tot el que passa en el món, passa en el Cos de Crist.
Cada acció repercuteix en tots i cadascú.

La nostra petita tasca, el nostre esforç minúscul,
enclouen una potència infinita,
puix esdevenen una gota en el cabal que empeny la
turbina.

Per això, el món és sagrat: els carrers vessen del Crist.
Cal recollir amb reverència totes les engrunes humanes,
perquè allí hi ets Tu, Senyor Jesús.
Si hi sabéssim veure, tot esdevindria un èxtasi.

T'estimariem, també,
en aquests membres masegats de la permanent crucifixió.
Gràcies, Senyor, perquè, fins i tot
la nostra tasca profana, és un gest teu.
Per trobar-te no ens hem d'arrecerar en l'egoisme;
ben al contrari, ens cal submergir-nos
encara més en les coses, fins al més pregon;
i esprémer-les, fins que en gotegi la teva presència.

Lluís Espinal, sj

**Leon XIV: Cristians y musulmans podem
transformar la indiferència en solidaritat**

“Reavivar la humanitat allí donde se ha enfriado, dar voz a quienes sufren y transformar la indiferencia en solidaridad”, esta es la misión común que señaló el Papa León XIV a los participantes del VIII Coloquio entre el Dicasterio para el Diálogo Interreligioso y el Real Instituto de Estudios Interreligiosos, a quienes recibió en audiencia la mañana de este lunes, 11 de mayo, en la Sala Clementina del Vaticano.

“En efecto, no se trata de sentimientos marginales, sino de actitudes esenciales de nuestras tradiciones religiosas y aspectos importantes de lo que significa vivir una vida verdaderamente humana”.

“Dios va más allá de ver y oír al asumir nuestra naturaleza humana para convertirse en la encarnación viva de la compasión. Siguiendo el ejemplo de Jesús, la compasión cristiana se convierte en compartir o «sufrir con» los demás, especialmente con los más desfavorecidos. Por esta razón, «el amor a los pobres —cualquiera que sea la forma que adopte su pobreza— es el sello distintivo evangélico de una Iglesia fiel al corazón de Dios» (Dilexi Te, 103)”.

“nos hemos acostumbrado al sufrimiento ajeno [pensando]: no me afecta, no me interesa, no es asunto mío». Este tipo de apatía se está convirtiendo en uno de los desafíos espirituales más serios de nuestro tiempo”.

“estamos llamados a una misión común: reavivar la humanidad allí donde se ha enfriado, dar voz a quienes sufren y transformar la indiferencia en solidaridad. “La compasión y la empatía, pueden ser nuestros instrumentos, pues tienen el poder de devolver la dignidad al otro”.